

at der er tale om et arbejde, der er optaget i vandforsyningsplanen.

Støtten kan gives som et forskud på betaling f.eks. af en ledningsudgift, som der i første omgang kun indkommer få takstmæssige bidrag til. På grund af vanskelighederne ved at fastsætte takstmæssige ledningsbidrag kan det i øvrigt være, at kommunen aldrig fuldt ud får tilbagebetalt sit udlæg til ledningen, og at forskuddet derfor også kommer til at indebære et tilskud. Dette kan være naturligt, hvor der er tale om en gradvis udbygning af et planlagt byområde. Kommunen vil også kunne støtte sådanne ledningsudgifter ved at yde forskuddet til nedsat rente eller rentefrit. Endelig kan kommunen yde lån til vandværket, og dette kan ske på gunstige vilkår.

De arbejder, som kan støttes efter paragraffen, vil normalt være indeholdt i kommunens vandforsyningsplan. Ministeriet har dog ikke ment, at det bør fastslås i loven, at arbejderne i alle tilfælde skal være i overensstemmelse med vandforsyningsplanen, dels fordi det kan vare nogen tid, før alle vandforsyningsplaner foreligger, dels fordi der kan opstå spørgsmål om støtte til pludseligt påtrængende vandforsyningsanlæg, der ikke var forudset i planen, og dels fordi planen næppe vil omfatte alle forhold, som der kan blive spørgsmål om at yde støtte til, f.eks. alle detailedninger.

Bestemmelsen i stk. 2 vedrører støtte til *driften* af et privat alment vandforsyningsanlæg. De særlige forhold, som kan begrunde kommunal støtte, er høje driftsomkostninger, f.eks. begrundet i etablering af et ekstraordinært dyrt behandlingsanlæg. Der kan dog også være tale om at yde tilskud til et dyrt vandværk som led i en harmonisering af vandpriserne i en kommune.

I stk. 3 foreslås det at give amtskommunen mulighed for at yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af vandværker, når arbejdet tjener til at fremme væsentlige regionale interesser. Amtskommunen kan således – som det er sket i ø-tilfældene – yde støtte til oprettelse af et vandværk for en isoleret bebyggelse med få ejendomme, der ikke har mulighed for at indvinde fra enkeltanlæg, og hvor en vandværksforsyning uden tilskud ville blive overordentlig bekostelig for forbrugerne. Amtskommunen vil også kunne give tilskud til dyre centralvandværker, der oprettes for at friholde områder for vandværksindvinding af hensyn til markvanding, råstofindvinding, opretholdelse af vandføringen i vandløb m.v. Derimod kan det næppe tænkes, at amtskommunen står i forskud med et vandværks ledningsudgifter. Da der blandt de vandforsyninger, som

amtskommunen kan tænkes at ville støtte, kan være såvel private som kommunale vandforsyninger, omfatter stk. 3 begge former for vandforsyningsanlæg.

Det forudsættes, at den amtskommunale støtte efter stk. 3 og de eventuelle betingelser for den efter stk. 4 fastsættes efter samråd med kommunen.

I stk. 4 fastslås det, at støtten kan gives på særlige betingelser. Hvis en kommune indgår på at stå i forskud med et privat vandværks ledningsudgift, kan den f.eks. betinge sig, at vandværket ved tilslutningen beregner sig faste ledningsbidrag, eller at vandværket går over til at anvende et mere detaljeret regnskabssystem med særskilte anlægsregnskaber og driftsregnskaber. Støtte kan også tænkes betinget af, at vandværket påtager sig at forsyne afsides bebyggelser i større omfang end oprindeligt foreslået, eller at kommunen får repræsentation i vandværkets bestyrelse.

Til nr. 12

Efter den gældende vandforsyningslovs § 62 er det kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om forbud mod eller indskrænkninger i benyttelsen af et vandforsyningsanlæg, hvis vand har for stort indhold af et kemisk stof eller andre sundhedsskadelige stoffer. Det er herefter i første omgang vandforsyningsanlæggets ejer, som træffer afgørelse om sin fremtidige vandforsyning. Hvis det ikke er muligt at bringe vandforsyningsanlægget i tilfredsstillende stand igen ved at fjerne en forureningskilde, og hvis anlæggets ejer, f.eks. af økonomiske grunde, viger tilbage for at tilvejebringe en anden vandforsyning, som myndighederne anser for rimelig, kan det blive nødvendigt, at der gives ejeren pålæg efter vandforsyningsloven om at gennemføre en sådan anden vandforsyning, f.eks. således, at der træffes bestemmelse efter vandforsyningslovens § 29 om forsyning fra et vandværk.

Hvor kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningslovens § 6 har fået myndighed til at give pålæg efter vandforsyningslovens § 29, fordi vandværksforsyningen er forudsat i en vandforsyningsplan – se herom § 23 i bekendtgørelse nr. 3 af 4. januar 1980 om vandindvinding og vandforsyning – har kommunalbestyrelsen mulighed for at afslutte sin behandling efter vandforsyningslovens § 62 med et sådant pålæg efter § 29. Det hører imidlertid i øjeblikket til undtagelserne, at kommunalbestyrelserne har myndighed til at træffe afgørelser efter vandforsyningslovens § 29. Hvor dette ikke er tilfældet, må kommunalbestyrelsens afgørelse efter